

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาของโครงการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยรถไฟฟ้าในช่วงปีการศึกษา 2541 – 2544 ประสิทธิภาพของโครงการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยรถไฟฟ้า และอุปสรรคในการดำเนินการ การบรรเทาปัญหาการจราจรและมลพิษ ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบริการของนักศึกษาหอพักวิทยาเขตสวนสัก

ผลการศึกษาความเป็นมาของโครงการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยรถไฟฟ้าในช่วงปีการศึกษา 2541 – 2544 พบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการจัดระบบขนส่งมวลชนให้บริการในมหาวิทยาลัย โดยใช้ รถรับจ้างสีส้มแดงในปีการศึกษา 2541 รถรางในปลายภาคเรียนที่ 2/2542 - 2543 และรถไฟฟ้ากับรถสีส้มแดงในปีการศึกษา 2544 พร้อมออกระเบียบห้ามนักศึกษาที่พักอยู่หอพักนักศึกษาตั้งแต่ห้าสัปดาห์นักศึกษา 41 ขึ้นไปนำรถส่วนตัวมาใช้ แต่การให้บริการขนส่งมวลชนดังกล่าว ไม่ถึงปีก็หยุดดำเนินการและล้มเลิกโครงการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้สำรวจข้อมูลความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาการวางแผนการเดินทางที่จะให้บริการ เช่น รถไม่มาตรงเวลา จำนวนรถที่ให้บริการไม่เพียงพอ เส้นทางที่ให้บริการไม่ทั่วถึง

ตารางเวลาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ทำให้ผู้ใช้บริการไม่สามารถวางแผนในการเดินทางได้ จึงทำให้นักศึกษาไม่นิยมใช้บริการและนักศึกษาส่วนหนึ่งละเมิกระเบียบโดยนำรถส่วนตัวมาใช้

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของโครงการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยใช้รถไฟฟ้าพบว่า

1. ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากนักศึกษา คือ การเห็นแต่ประโยชน์ส่วนตัว ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากบริษัทรถไฟฟ้า ฯ คือ การบริหารจัดการและดำเนินงานไม่ตรงตามสัญญา และปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากมหาวิทยาลัย คือ การจัดการแผนการเดินทางและการเตรียมความพร้อมด้วยการให้บริการขนส่งมวลชนไม่ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียด และขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2. การบรรเทาปัญหาการจราจรและมลพิษของโครงการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยรถไฟฟ้าครั้งนี้จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาหอพักโดยเทียบกับช่วงที่ไม่ได้ใช้รถไฟฟ้าแล้ว พบว่า เรื่องมลพิษทางอากาศและเสียงรบกวนนั้นสามารถลดลงได้ แต่มหาวิทยาลัยยังไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการวิทยาศาสตร์

3. ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อบริการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของนักศึกษาหอพัก พบว่า โดยรวมแล้วนักศึกษาหอพักมีความคาดหวังต่อการให้บริการขนส่งมวลชนมหาวิทยาลัยมาก และมีความพึงพอใจน้อย ส่วนปัจจัยที่มีความคาดหวังมากและมีความพึงพอใจมาก คือ รถไฟฟ้าไม่ก่อให้เกิดมลพิษบนท้องถนนและประหยัดพลังงาน ซึ่งเป็นความสำเร็จของโครงการนี้ แต่ปัจจัยความสะดวกและการติดต่อสื่อสารนั้นมีความพึงพอใจน้อยมาก จึงสมควรต้องปรับปรุงแก้ไข